Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 31. mája 2017 [1]

Spojené veci C-673/15 P až C-676/15 P

The Tea Board
proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Námietky majiteľa kolektívnych ochranných známok Európskej únie – Článok 66 ods. 2 – Kolektívne ochranné známky pozostávajúce zo zemepisného označenia – Funkcia – Kolízia s prihláškou individuálnej ochrannej známky – Pravdepodobnosť zámeny – Pojem – Podobnosť medzi tovarmi alebo službami – Kritériá posúdenia – Článok 8 ods. 5 – Slovná a obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚darjeeling' – Skoršia kolektívna ochranná známka pozostávajúca zo zemepisného označenia ‚Darjeeling'"

1. Svojím odvolaním sa The Tea Board domáha toho, aby Súdny dvor čiastočne zrušil rozsudky Všeobecného súdu Európskej únie z 2. októbra 2015, The Tea Board/ÚHVT – Delta Lingerie (Darjeeling) (T-624/13, EU:T:2015:743), z 2. októbra 2015, The Tea Board/ÚHVT – Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie) (T-625/13, neuverejnený, EU:T:2015:742), z 2. októbra 2015, The Tea Board/ÚHVT – Delta Lingerie (DARJEELING collection de lingerie) (T-626/13, neuverejnený, EU:T:2015:741), a z 2. októbra 2015, The Tea Board/ÚHVT – Delta Lingerie (Darjeeling) (T-627/13, neuverejnený, EU:T:2015:740) (ďalej spolu len „napadnuté rozsudky"), ktorými Všeobecný súd sčasti zamietol jej žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiam druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a dizajny) (ÚHVT) z 11. a 17. septembra 2013 (R 1387/2012-2, R 1501/2012-2, R 1502/2012-2 a R 1504/2012-2, ďalej len „sporné rozhodnutia"), týkajúce sa námietkových konaní medzi The Tea Board a Delta Lingerie. Tieto rozsudky boli tiež predmetom štyroch vzájomných odvolaní podaných Delta Lingerie.

I. Právny rámec

2. Podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie [2] sa do registra nezapíšu „ochranné známky, ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb".

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

3. Článok 66 toho istého nariadenia, nazvaný „Kolektívne známky [Európskej únie]“, stanovuje:

„1. Kolektívnou známkou [Európskej únie] je ochranná známka [Európskej únie], ktorá je takto označená už pri podaní prihlášky a je spôsobilá rozlišovať tovary alebo služby členov združenia, ktoré je majiteľom známky týchto alebo iných podnikov. Združenia výrobcov, producentov, dodávateľov služieb alebo obchodníkov, ktorí majú v zmysle práva, ktoré tieto záležitosti riadi, právnu spôsobilosť vo vlastnom mene mať práva a povinnosti všetkých typov uzatvárať zmluvy alebo vykonávať ostatné právne úkony a žalovať a byť žalovaní, ako aj právnické osoby riadiace sa verejným právom môžu požiadať o kolektívne známky [Európskej únie].

2. Odchylne od článku 7 ods. 1 písm. c) znaky alebo označenia, ktoré môžu slúžiť v rámci obchodu na označenie zemepisného pôvodu tovarov alebo služieb, môžu predstavovať kolektívne známky [Európskej únie] v zmysle odseku 1. Kolektívna známka neoprávňuje majiteľa zakázať tretej osobe, aby používala v rámci obchodovania takéto znaky alebo označenia, za predpokladu, že ich bude používať v súlade s čestnými praktikami v priemysle alebo obchode; najmä nemožno takúto ochrannú známku uplatňovať voči tretej osobe, ktorá je oprávnená používať zemepisný názov.

3. Ustanovenia tohto nariadenia sa budú uplatňovať na kolektívne známky [Európskej únie], pokiaľ články 67 až 74 nestanovujú inak.“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutia

4. Okolnosti predchádzajúce sporu, ako vyplývajú z napadnutých rozsudkov, možno zhrnúť takto.

5. Dňa 22. októbra 2010 podala spoločnosť Delta Lingerie podľa nariadenia č. 207/2009 na ÚHVT prihlášky ochranných známok Spoločenstva.

6. Prihlasovanými ochrannými známkami sú:

– nižšie vyobrazené obrazové označenie obsahujúce slovný prvok „darjeeling“ vpísaný bielym písmom do bledozeleného obdĺžnika:

– nižšie vyobrazené obrazové označenie obsahujúce slovný prvok „darjeeling collection de lingerie“ vpísaný bielym písmom do bledozeleného obdĺžnika:

– nižšie vyobrazené obrazové označenie obsahujúce slovný prvok „darjeeling collection de lingerie“ napísané čiernym písmom na bielom podklade:

– nižšie vyobrazené obrazové označenie obsahujúce slovný prvok „darjeeling“ napísané čiernym písmom na bielom podklade:

7. Tovary a služby, pre ktoré bola podaná prihláška, patria do tried 25, 35 a 38 v zmysle Spoločnej klasifikácie Dohody z Nice o medzinárodnom triedení tovarov a služieb na účely zápisu známok

z 15. júna 1957, tak ako bola revidovaná, zmenená a doplnená.[3]

8. Prihlášky ochranných známok Spoločenstva boli 7. januára 2011 zverejnené vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 4/2011.

9. The Tea Board, spoločnosť založená podľa indického zákona o čaji č. 29 z roku 1953 a poverená spravovaním výroby čaju, podala 7. apríla 2011 námietku v zmysle článku 41 nariadenia č. 207/2009 proti zápisu prihlasovaných ochranných známok pre tovary a služby uvedené v bode 7 vyššie.

10. Námietka bola založená na týchto skorších ochranných známkach:

– skoršia kolektívna slovná ochranná známka Európskej únie DARJEELING prihlásená 7. marca 2005 a zapísaná 31. marca 2006 pod číslom 4325718.

– skoršia kolektívna obrazová ochranná známka Európskej únie prihlásená 10. novembra 2009, zapísaná 23. apríla 2010 pod číslom 8674327 v tomto vyobrazení:

11. Obidve kolektívne ochranné známky Európskej únie označujú tovary patriace do triedy 30, ktoré zodpovedajú tomuto popisu: „Čaj“.

12. Na podporu námietky boli uvedené dôvody stanovené v článku 8 ods. 1 a 5 nariadenia č. 207/2009.

13. Z napadnutých rozsudkov vyplýva, že The Tea Board predložila odvolaciemu senátu prvky preukazujúce, že slovný prvok „darjeeling“, teda spoločný slovný prvok kolidujúcich označení, predstavuje chránené zemepisné označenie pre čaj, zapísané prostredníctvom vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1050/2011 z 20. októbra 2011, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Darjeeling (CHZO)][4] na základe prihlášky doručenej 12. novembra 2007. Toto vykonávacie nariadenie bolo prijaté na základe nariadenia Rady

3 Tieto tovary a služby zodpovedajú nasledujúcemu opisu. V triede 25: „Dámska spodná bielizeň a výrobky dennej a nočnej spodnej bielizne, predovšetkým podväzkové pásy, body, polokorzety, korzety na podväzky, podprsenky, nohavičky, slipové nohavičky, tango nohavičky, košieľky, krátke nočné košieľky, boxerky, podväzkové pásy, podväzky, ostatné podväzky, košieľky a nohavičky (karako), nočné súpravy, pančuchové nohavičky, pančuchy, dámske plavky; odevy, pletené odevy, spodná bielizeň, tielka, tričká, korzety, ostatné korzety, nočné úbory, boa, blúzy, kombiné, svetre, body, pyžamá, nočné košele, nohavice, domáce nohavice, šály, jemné župany, župany, kúpacie plášte, dámske plavky, pánske plavky, spodničky, šatky“; v triede 35: „Služby spojené s maloobchodným predajom dámskej spodnej bielizne a dámskej bielizne, voňaviek, toaletných vôd a kozmetického tovaru, bielizne pre domácnosť a kúpeľovej bielizne; služby v oblasti obchodného poradenstva pri vytváraní a prevádzkovaní maloobchodných predajní a nákupných stredísk zameraných na maloobchodný predaj a reklamu; služby spojené s propagáciou predaja (pre tretie osoby), reklama, obchodný manažment, obchodná administratíva, on-line reklama na počítačovej sieti, distribúcia reklamných materiálov (letáky, prospekty, bezplatné noviny, vzorky), služby spojené s predplatením novín pre tretie osoby; podnikateľské informácie alebo dopyty; organizovanie podujatí, výstav na obchodné alebo reklamné účely, reklamná réžia, prenájom reklamných plôch, rozhlasová a televízna reklama, reklamné sponzorstvo“; v triede 38: „Telekomunikácie, prenos správ a obrazových informácií pomocou počítača, interaktívne televízne vysielanie týkajúce sa prezentácie výrobkov, počítačová komunikácia, komunikácia (prenos) na otvorenej alebo uzavretej svetovej počítačovej sieti“.

4 Ú. v. EÚ L 276, 2011, s. 5.

(ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín[5], ktoré bolo medzitým nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny[6].

14. Štyrmi rozhodnutiami prijatými 31. mája, 11. júna a 10. júla 2012 námietkové oddelenie námietky zamietlo. Dňa 27. júla a 10. augusta 2012 The Tea Board podala proti týmto rozhodnutiam odvolanie na ÚHVT.

15. Spornými rozhodnutiami druhý odvolací senát ÚHVT odvolania zamietol a potvrdil rozhodnutia námietkového oddelenia. Predovšetkým konštatoval, že s ohľadom na absenciu podobnosti medzi tovarmi a službami označenými kolidujúcimi označeniami neexistovala pravdepodobnosť zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Taktiež odmietol údajné porušenie článku 8 ods. 5 uvedeného nariadenia z dôvodu, že skutočnosti uvedené spoločnosťou The Tea Board nepostačovali na to, aby sa nimi preukázalo, že boli splnené podmienky pre uplatnenie uvedeného článku.

III. Napadnuté rozsudky

16. The Tea Board podala na Všeobecnom súde štyri žaloby, ktorými sa domáhala zrušenia štyroch sporných rozhodnutí.

17. Na podporu svojich žalôb The Tea Board uviedla dva žalobné dôvody. Svojim prvým žalobným dôvodom tvrdila, že odvolací senát pochybil, keď odmietol existenciu pravdepodobnosti zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, po tom, čo dospel k záveru, že tovary a služby označené kolidujúcimi označeniami boli úplne odlišné. V rámci tohto žalobného dôvodu The Tea Board najmä odvolaciemu senátu vytýkala, že nesprávne vyložil rozsah ochrany priznanej kolektívnym ochranným známkam, na ktoré sa vzťahuje článok 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 – ktorého základnou funkciou je zaručiť, aby predmetné tovary alebo služby pochádzali od podniku nachádzajúceho sa v označenej oblasti zemepisného pôvodu – a v danom prípade pristúpila k rovnakému druhu posúdenia, aké by vykonala, aby posúdila existenciu pravdepodobnosti zámeny medzi dvoma individuálnymi ochrannými známkami. Druhým žalobným dôvodom založeným na porušení článku 8 ods. 5 uvedeného nariadenia The Tea Board tvrdila, že odvolací senát pochybil, keď dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky uplatnenia tohto ustanovenia.

18. Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Všeobecný súd dospel k záveru, že nie je dôvodný. Všeobecný súd sa v zásade domnieva, že keďže žiadne ustanovenie kapitoly nariadenia č. 207/2009 venovanej kolektívnym ochranným známkam Európskej únie neumožňuje vyvodiť, že základná funkcia kolektívnych ochranných známok Európskej únie, vrátane tých, ktoré pozostávajú z označenia, ktoré môže slúžiť na označenie zemepisného pôvodu predmetných tovarov a služieb, by bola odlišná od základnej funkcie individuálnych ochranných známok Európskej únie, treba dospieť k záveru, že táto funkcia spočíva, rovnako ako v prípade individuálnych ochranných známok Európskej únie, v rozlíšení označených tovarov alebo služieb podľa konkrétnej entity, od ktorej pochádzajú, a nie podľa ich zemepisného pôvodu. Po tom, čo odmietol viaceré tvrdenia v opačnom zmysle prednesené spoločnosťou The Tea Board, Všeobecný súd dospel k záveru, že keďže v rámci námietkového konania sú kolidujúcimi označeniami na strane jednej kolektívne ochranné známky a na strane druhej individuálne ochranné známky, porovnanie predmetných tovarov a služieb sa musí vykonať podľa rovnakých kritérií, ako sú kritériá uplatňujúce sa pri posudzovaní podobnosti alebo totožnosti tovarov a služieb pokrytých dvoma individuálnymi ochrannými známkami. Na základe týchto kritérií dospel Všeobecný súd k záveru, že je potrebné potvrdiť záver prijatý odvolacím senátom, podľa ktorého

5 Ú. v. EÚ L 93, 2006, s. 12.

6 Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1.

neexistuje žiadna súvislosť medzi tovarmi a službami pokrytými prihláškami ochranných známok a tovarom pokrytým skoršími ochrannými známkami, pričom samotná možnosť, že relevantná verejnosť by sa mohla domnievať, že tieto tovary a služby majú rovnaký zemepisný pôvod, nie je dostatočná na to, aby preukázala ich podobnosť alebo ich totožnosť na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Napokon Všeobecný súd dospel k záveru, že aj keď ide o posúdenie existencie pravdepodobnosti zámeny medzi kolektívnymi ochrannými známkami a individuálnymi ochrannými známkami, podobnosť kolidujúcich označení nemôže vyvážiť neexistenciu podobnosti medzi tovarmi alebo službami pokrytými týmito označeniami.

19. Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, Všeobecný súd najprv uviedol, že je nesporné medzi účastníkmi konania, že kolidujúce označenia sú zhodné z fonetického hľadiska a výrazne podobné z vizuálneho hľadiska. Ďalej konštatoval, že odvolací senát nedospel konečným spôsobom k záveru, že existuje dobré meno skorších ochranných známok, ani k záveru, že existuje spojitosť medzi kolidujúcimi označeniami vo vnímaní relevantnej verejnosti, ale že vychádzal pre potreby svojej analýzy z dvoch hypotetických predpokladov, pričom prvým bolo, že dobré meno skorších ochranných známok s obzvlášť vysokou intenzitou bolo preukázané a druhým bolo, že je možné, že si relevantná verejnosť vytvorí súvislosť medzi kolidujúcimi označeniami. Pokiaľ ide o riziká uvedené v článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, Všeobecný súd rozhodol, že odvolací senát oprávnene dospel k záveru, že neexistuje riziko vzniku škody vo vzťahu k rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok a že vylúčil riziko, že by používanie prihlasovaných ochranných známok poškodzovalo dobré meno skorších ochranných známok. Na druhej strane pokiaľ ide o riziko neoprávneného prospechu vyplývajúceho z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skorších ochranných známok prihlasovanými ochrannými známkami, Všeobecný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sporné rozhodnutia sú založené na hypotetickom predpoklade výnimočne dobrého mena skorších ochranných známok, pozitívne vlastnosti vyvolávané slovným prvkom „darjeeling“, spoločným pre kolidujúce označenia, mohli byť prenesené na niektoré z tovarov a služieb týkajúcich sa prihlasovanými ochrannými známkami a v dôsledku toho mohli posilniť atraktivitu týchto posledných uvedených ochranných známok. Preto dospel k záveru, že treba zrušiť čiastočne sporné rozhodnutia v rozsahu v akom odvolací senát odmietol uplatnenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, keď vylúčil, pokiaľ ide o všetky tovary z triedy 25 a služby maloobchodného predaja z triedy 35, ktorých sa týkajú prihlasované ochranné známky, existenciu rizika prospechu z neoprávneného používania týchto ochranných známok.

IV. Odvolania

A. Konanie

20. Návrhmi zo 14. decembra 2015 podala The Tea Board štyri odvolania proti napadnutým rozsudkom. Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 12. februára 2016 boli tieto veci spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

21. Delta Lingerie, vedľajší účastník konania v konaní na prvom stupni, podala samostatným podaním z 11. apríla 2016 vzájomné odvolanie proti napadnutým rozsudkom. Ústne prednesy The Tea Board, Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a Delta Lingerie boli vypočuté na pojednávaní 25. januára 2017.

B. Návrhy účastníkov odvolacieho konania vo veci samej

22. V každej z vecí sa The Tea Board domáha toho, aby Súdny dvor zrušil čiastočne napadnutý rozsudok, a to v rozsahu, v akom Všeobecný súd zamietol žalobu, pokiaľ ide o služby, na ktoré sa vzťahujú prihlasované ochranné známky v triede 35, iné ako „služby spojené s maloobchodným predajom dámskej spodnej bielizne a dámskej bielizne, voňaviek, toaletných vôd a kozmetického tovaru, bielizne pre domácnosť a kúpeľovej bielizne“, a pokiaľ ide o triedu 38, aby vrátil vec, ak to bude potrebné, Všeobecnému súdu a zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.

23. V každej z vecí EUIPO a Delta Lingerie navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal The Tea Board na náhradu trov konania.

C. Návrhy účastníkov konania o vzájomnom odvolaní

24. V každej z vecí sa Delta Lingerie domáha toho, aby Súdny dvor zrušil čiastočne napadnuté rozsudky v rozsahu, v akom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutia, pokiaľ ide o tovary patriace do triedy 25, ktorých sa týkajú prihlasované ochranné známky, a „služby spojené s maloobchodným predajom dámskej spodnej bielizne a dámskej bielizne, voňaviek, toaletných vôd a kozmetického tovaru, bielizne pre domácnosť a kúpeľovej bielizne“ patriace do triedy 35, ktorých sa týkajú prihlasované ochranné známky, ďalej vrátil, ak je to potrebné, vec Všeobecnému súdu, a zaviazal The Tea Board na náhradu trov konania.

25. V každej z vecí EUIPO a The Tea Board navrhujú, aby Súdny dvor zamietol vzájomné odvolanie a zaviazal Delta Lingerie na náhradu trov konania.

V. Analýza

A. Odvolania

26. The Tea Board uvádza na podporu každého zo svojich odvolaní dva odvolacie dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 8 ods. 5 toho istého nariadenia.

1. O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

27. Prvý odvolací dôvod každého z odvolaní, ktoré podala The Tea Board, sa delí na tri časti. Prvá časť je založená na nesprávnom určení základnej funkcie kolektívnych ochranných známok uvedených v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Druhá časť je založená na chybe, pokiaľ ide o kritériá, ktoré sa majú uplatniť na posúdenie podobnosti tovarov a služieb v prípade konfliktu medzi takouto kolektívnou ochrannou známkou a označením, ktoré je predmetom prihlášky individuálnej ochrannej známky. Nakoniec The Tea Board v tretej časti tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne určil povahu pravdepodobnosti zámeny v prípade existencie takéhoto konfliktu.

28. Budem najprv skúmať prvú z troch častí uvedených vyššie potom podľa logického poradia tretiu časť týkajúcu sa povahy pravdepodobnosti zámeny a napokon druhú časť.

a) O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu: nesprávne určenie základnej funkcie kolektívnych ochranných známok uvedených v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009

29. V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu The Tea Board tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a/alebo skreslil skutkové okolnosti v predmetnom prípade, keď dospel k záveru, že základná funkcia kolektívnej ochrannej známky v zmysle článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 spočívajúca v údaji, ktorý označuje zemepisný pôvod predmetných tovarov, nie je odlišná od základnej funkcie kolektívnej ochrannej známky v zmysle článku 66 ods. 1 tohto nariadenia a že preto v oboch prípadoch majú ochranné známky funkciu slúžiť ako údaj o obchodnom pôvode.

30. The Tea Board uvádza štyri tvrdenia na podporu tejto časti prvého odvolacieho dôvodu.

31. V prvom rade sa opiera o konštatovanie, že článok 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 predstavuje výnimku oproti absolútnemu dôvodu zamietnutia stanovenému v článku 7 ods. 1 písm. c) tohto istého nariadenia, ale bez toho, aby vysvetlila akým spôsobom takéto konštatovanie môže podporiť jej teóriu, podľa ktorej sa základná funkcia kolektívnych ochranných známok, ktorých sa týka prvé z týchto ustanovení, odlišuje od funkcie iných kolektívnych ochranných známok.

32. Napriek málo rozvinutému charakteru tohto prvého tvrdenia však treba prehĺbiť vzťah medzi dvoma vyššie uvedenými ustanoveniami nariadenia č. 207/2009, aby bolo možné lepšie pochopiť dôvody pre výnimku stanovenú v článku 66 ods. 2 tohto nariadenia.

33. V tejto súvislosti pripomínam, že ako už Súdny dvor spresnil, každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je nezávislý od tých ostatných[7] a že všeobecný záujem zohľadňovaný pri skúmaní každého z týchto dôvodov môže, dokonca musí, reflektovať odlišné úvahy v závislosti od predmetného dôvodu zamietnutia[8].

34. Súdny dvor pritom, ako sa vyjadril k výkladu článku 3 ods. 1 písm. c) prvej smernice 89/104/EHS[9] – ktorého obsah, v rozsahu, v akom je zaujímavý v kontexte tejto veci, bol ten istý ako obsah článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 – spresnil, že toto ustanovenie „sleduje cieľ všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby označenia alebo údaje opisujúce vlastnosti tvarov alebo služieb, pre ktoré sa zápis žiada, mohol voľne používať každý, vrátane používania ako kolektívne ochranné známky alebo v kombinovaných alebo grafických ochranných známkach“, čím sa zabráni tomu, aby „boli takéto označenia alebo znaky vyhradené pre jediný podnik z dôvodu ich zápisu ako ochrannej známky“.[10] V rozsudku zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 26), pokiaľ ide konkrétnejšie o označenia alebo znaky, ktoré by mohli slúžiť na označenie zemepisného pôvodu tovarov, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky, najmä zemepisné názvy, Súdny dvor spresnil, že „existuje všeobecný záujem, aby sa uchovala ich dostupnosť najmä z dôvodu ich schopnosti nielen eventuálne poukazovať na kvalitu a iné charakteristiky kategórií príslušných tovarov, ale takisto ovplyvniť rôznym spôsobom preferencie spotrebiteľov napríklad tým, že dôjde k spájaniu tovarov s určitým miestom, čo môže vyvolávať pozitívne pocity“.

7 Pozri najmä rozsudok z 21. októbra 2004, ÚHVT/Erpo Möbelwerk (C-64/02 P, EU:C:2004:645, bod 39).

8 Pozri najmä rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT (C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, body 45 a 46).

9 Prvá smernica Rady z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

10 Pozri rozsudky zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 25); z 8. apríla 2003, Linde a i. (C-53/01 až C-55/01, EU:C:2003:206, bod 73), ako aj z 15. marca 2012, Strigl a Securvita (C-90/11 a C-91/11, EU:C:2012:147, bod 31). Pokiaľ ide o článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), ktoré predchádzalo nariadeniu č. 207/2009, pozri rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT (C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 37).

35. Absolútny dôvod zamietnutia zakotvený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 má teda účel, ktorý je v podstate „antimonopolistický“, najmä ak sa týka označenia, ktoré môže slúžiť na identifikáciu zemepisného pôvodu predmetných tovarov alebo služieb a ktoré vníma relevantná verejnosť tak, že označuje takýto pôvod. [11]

36. Z takéhoto účelu je možné vyvodiť, že výnimka z tohto ustanovenia a z absolútneho dôvodu zamietnutia, ktorý upravuje, tak ako stanovuje článok 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, má svoj dôvod existencie v kolektívnej povahe predmetných ochranných známok, ktorá vylučuje to, aby si jeden podnik mohol monopolizovať používanie označení a znakov, z ktorých sa tieto ochranné známky skladajú, v rozpore s verejným záujmom, aby boli voľne disponibilné takéto označenia alebo znaky. [12]

37. Na rozdiel od toho, čo tvrdí The Tea Board, nemožno vyvodiť žiadne tvrdenie v prospech teórie, podľa ktorej sa základná funkcia kolektívnych ochranných známok tvorených zemepisným označením odlišuje od tej, ktorú majú iné kolektívne ochranné známky, z tohto dôvodu existencie, a všeobecnejšie ani zo vzťahu medzi článkom 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a článkom 7 ods. 1 písm. c) toho istého nariadenia.

38. The Tea Board tvrdí v druhom rade, že základnou funkciou kolektívnej ochrannej známky chrániacej zemepisné označenie je zaručiť zemepisný pôvod tovarov a/alebo služieb, ktoré označuje, a nie ich obchodný pôvod. Takáto ochranná známka môže slúžiť len na zabezpečenie „kolektívneho pôvodu“ tovarov alebo služieb predávaných alebo ponúkaných s kolektívnou ochrannou známkou, teda na zaručenie toho, že tieto tovary alebo tieto služby pochádzajú z podniku nachádzajúceho sa v dotknutej geografickej oblasti, ale bez toho, aby sa uviedlo, z ktorého konkrétneho podniku pochádzajú.

39. Tento argument si podľa mňa prinajmenšom sčasti zamieňa rozlišovaciu funkciu pripisovanú individuálnej ochrannej známke a kolektívnej ochrannej známke. Táto funkcia sa vykonáva rozdielne v jednom alebo druhom prípade. Individuálna ochranná známka teda musí byť schopná rozlíšiť tovary alebo služby daného podniku, kým cieľom kolektívnej ochrannej známky je rozlíšiť tovary alebo služby, ktoré pochádzajú od členov združenia, ktoré je jej vlastníkom. Inými slovami, kolektívna ochranná známka neumožňuje nikdy identifikovať tovary alebo služby individuálneho podniku, ale rozlišuje ich v závislosti od ich kolektívneho pôvodu. To navyše jasne vyplýva zo samotného znenia článku 66 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

40. The Tea Board však tvrdí, že kolektívna ochranná známka z titulu článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nemôže svojou povahou splniť takúto rozlišovaciu funkciu. Na podporu svojho stanoviska odkazuje jednak na článok 67 ods. 2 uvedeného nariadenia, ktorý stanovuje, že pravidlo používania kolektívnej ochrannej známky spočívajúcej v zemepisnom označení vypracované v súlade s odsekom 1

11 Tento účel sa líši od účelu sledovaného dôvodom zamietnutia stanoveným v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorého cieľom je vylúčiť zo zápisu označenia, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť, a teda nemôžu splniť základnú funkciu ochrannej známky, ktorou je údaj o obchodnom pôvode označeného tovaru alebo služby, pričom verejný záujem, z ktorého vyplýva tento absolútny dôvod zamietnutia, splýva, aby som prebral výraz použitý Súdnym dvorom, s uvedenou základnou funkciou ochrannej známky. Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. septembra 2004, SAT.1/ÚHVT (C-329/02 P, EU:C:2004:532, bod 27), a z 15. septembra 2005, BioID/ÚHVT (C-37/03 P, EU:C:2005:547, bod 60). Pozri však v opačnom zmysle rozsudok z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT (C-383/99 P, EU:C:2001:461, bod 37), ktorý však zostal, pokiaľ ide o tento aspekt, izolovaným.

12 V tomto zmysle sa navyše Súdny dvor vyjadril v rozsudku zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 27), keď zdôraznil, že verejný záujem, ktorý je dôvodom existencie článku 3 ods. 1 písm. c) prvej smernice 89/104, bol „preukázaný možnosťou uvedenou v článku 15 ods. 2 smernice, aby členské štáty stanovili ako výnimku z článku 3 ods. 1 písm. c), že označenia alebo znaky, ktoré by mohli slúžiť na označenie zemepisného pôvodu tovarov, môžu predstavovať kolektívne ochranné známky“. Pozri takisto rozsudok z 20. júla 2016, Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) (T-11/15, EU:T:2016:422, bod 55).

tohto článku [13] musí umožniť každej osobe, ktorej tovary alebo služby pochádzajú z dotknutej geografickej oblasti, aby sa stali členmi združenia, ktoré je majiteľom ochrannej známky a jednak na bod 147 rozsudku z 29. marca 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189).

41. Priznávam sa, že nerozumiem ako by článok 67 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 preukazoval údajnú neschopnosť kolektívnych ochranných známok tvorených zemepisnými označeniami odlišovať tovary a služby pochádzajúce od členov subjektu, ktorý je majiteľom ochrannej známky od tých, ktoré nemajú ten istý kolektívny pôvod. Cieľom tohto ustanovenia je totiž ubezpečiť sa, aby každý podnik, ktorý má právo používať predmetné zemepisné označenie pre tovary alebo služby, na ktoré sa vzťahuje kolektívna ochranná známka, mohol získať právo používať túto ochrannú známku tak, že vstúpi do združenia, ktoré je jej majiteľom, a nedošlo tak k monopolizácii uvedeného označenia (vo funkcii ochrannej známky) v prospech uzatvorenej skupiny podnikov.

42. Pokiaľ ide o odkaz, ktorý uvádza The Tea Board, na bod 147 rozsudku z 29. marca 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189), konštatujem, že v uvedenom bode sa Súdny dvor vyjadril k základnej funkcii chráneného zemepisného označenia (z titulu národných a medzinárodných právnych predpisov) a nie k funkcii kolektívnej ochrannej známky tvorenej zemepisným označením. Ako sa uvádza ďalej v týchto návrhoch, funkcia, ako aj rozsah ochrany týchto dvoch označení sú rôzne. To vyplýva okrem iného aj zo samotného rozsudku z 29. marca 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189), v ktorom Súdny dvor spresnil, že označenie, na ktoré sa jednotlivec odvoláva na základe článku 8 ods. 4 nariadenia č. 207/2009 s cieľom namietať proti prihláške ochrannej známky Európskej únie, musí byť nevyhnutne používané „ako ochranná známka“ a odkazovať na obchodný pôvod predmetných tovarov a že používanie tohto označenia ako zemepisného označenia, teda vo funkcii záruky zemepisného pôvodu týchto tovarov, nie je prípustné. [14]

43. Zo všeobecnejšieho hľadiska odporuje teórii The Tea Board tak znenie článku 66 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 v spojení s odsekom 2 tohto článku, ako aj systém ochrannej známky Európskej únie ako celok.

44. Na jednej strane podľa článku 66 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 môžu tvoriť kolektívne ochranné známky Európskej únie len označenia „spôsobil[é] rozlišovať tovary alebo služby členov združenia, ktoré je majiteľom známky týchto alebo iných podnikov [známky, od tovarov alebo služieb iných podnikov – *neoficiálny preklad*]“. Samotný odsek 2 tohto článku stanovuje, že označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v rámci obchodu na označenie zemepisného pôvodu tovarov alebo služieb, môžu ako výnimka z článku 7 ods. 1 písm. c) toho istého nariadenia predstavovať kolektívne ochranné známky „v zmysle odseku 1“. Kolektívne ochranné známky uvedené v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 sú preto len kategóriou kolektívnych ochranných známok Európskej únie, tak ako sú definované v odseku 1 tohto článku. Súhlasiť s teóriou The Tea Board by znamenalo porušiť vzťah, ktorý chcel normotvorca Únie vytvoriť medzi označeniami, o ktoré ide v dvoch vyššie uvedených ustanoveniach.

45. Na druhej strane v súlade s článkom 66 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 ustanovenia tohto nariadenia sa uplatňujú, ak nie je uvedené inak, na kolektívne ochranné známky Európskej únie. [15] Podľa článku 4 nariadenia č. 207/2009 však označenie môže tvoriť ochrannú známku Európskej únie len pod podmienkou, že je „spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov“. Táto rozlišovacia funkcia sa musí vnímať tak, že odkazuje na obchodný pôvod tovarov

13 Článok 67 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že prihlasovateľ kolektívnej ochrannej známky musí predložiť pravidlá používania ochrannej známky, ktoré označia „špecifikované osoby oprávnené používať známku, podmienky členstva v združení, a ak sú, aj podmienky používania známky vrátane sankcií“.

14 Pozri body 147 až 150 rozsudku z 29. marca 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189).

15 Nariadenie 2015/2424 preformulovalo od 1. októbra 2017 článok 66 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby zmenilo jeho obsah.

a služieb pokrytých ochrannou známkou. Podľa ustálenej judikatúry je totiž základnou funkciou ochrannej známky „zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi identitu pôvodu dotknutého tovaru alebo služby, ktoré sú predmetom ochrannej známky, čím mu bez možnej zámeny umožní rozlíšiť tento tovar alebo službu od tých, ktoré majú iný pôvod“.[16] Žiadne z ustanovení nariadenia č. 207/2009, ktoré sa venuje kolektívnym ochranným známkam, nespochybňuje túto funkciu týkajúcu sa pôvodu, ktorá je podľa Súdneho dvora cieľom ochrany poskytovanej ochrannou známkou.[17] Naopak, článok 66 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 potvrdzuje, že tú istú funkciu spĺňajú kolektívne ochranné známky, pričom spresňuje, že pokiaľ ide o tieto označenia, je účelom tejto funkcie umožniť vystopovať, že označené tovary alebo služby pochádzajú od združenia, ktoré je majiteľom ochrannej známky.

46. Kolektívne ochranné známky môžu bezpochyby spĺňať takisto iné funkcie. Bez toho, aby sa teda zamieňali s certifikačnými známkami,[18] môžu potvrdzovať určitú charakteristiku alebo osobitnú kvalitu tovarov alebo služieb, ktoré označujú.[19] Pokiaľ ide konkrétnejšie o kolektívne ochranné známky uvedené v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, poskytujú spotrebiteľovi údaj o zemepisnom pôvode tovarov a služieb, ktoré označujú, a môžu spĺňať funkciu opisujúcu kvalitu v súvislosti s územím alebo určitou miestnou výrobnou tradíciou alebo všeobecnejšie sprostredkovať pozitívne vlastnosti, ktoré sú pripisované zemepisnej oblasti, na ktorú odkazujú.[20] To však nebráni tomu, aby základnou funkciou kolektívnych ochranných známok, či už ide o tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 alebo tie, ktoré sú uvedené v odseku 2 článku 66 nariadenia č. 207/2009, bolo rovnako ako v prípade každej ochrannej známky upravenej týmto nariadením[21] rozlíšiť tovary a služby majiteľa tejto ochrannej známky od tých tovarov a služieb, ktoré majú iný pôvod. Ako som už zdôraznil, pokiaľ ide o kolektívne ochranné známky, táto rozlišovacia funkcia sa vykonáva tak, že sa identifikuje združenie, ktoré je majiteľom ochrannej známky, pričom sa tým spotrebiteľovi oznamuje spoločný pôvod tovarov a služieb pokrytých ochrannou známkou od členov tohto združenia.

47. V treťom a poslednom rade The Tea Board tvrdí, že nariadenie č. 207/2009 sa musí vykladať vzhľadom na nariadenie č. 1151/2012 a Dohodu o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva[22]. Tieto dva akty priznávajú zemepisným označeniam funkciu identifikácie tovaru ako pochádzajúceho z určitého územia, keď – tak ako v prípade kolektívnej ochrannej známky Darjeeling – možno pripísať určitú kvalitu, dobré meno alebo inú charakteristiku predmetného tovaru v podstate tomuto zemepisnému pôvodu, a poskytujú týmto označeniam vysokú úroveň ochrany.[23]

16 Pozri rozsudok z 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 28).

17 Pozri najmä rozsudok z 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 27).

18 Nariadenie 2015/2424 vložilo do nariadenia č. 207/2009 články 74a až 74k, ktoré nadobudnú účinnosť 1. októbra 2017 a ktoré upravujú certifikačné známky Európskej únie. Tieto ochranné známky umožňujú inštitútu alebo certifikačnej organizácii, aby povolila tým, ktorí pristúpia k systému certifikácie, používať ochrannú známku ako označenie pre tovary alebo služby spĺňajúce kritériá certifikácie. Uvedený článok 74a spresňuje, že certifikácia sa nemôže týkať zemepisného pôvodu dotknutých tovarov alebo služieb.

19 V tejto súvislosti článok 67 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že ak používanie ochrannej známky podlieha podmienkam, ktoré sa môžu napríklad týkať dodržiavania určitých štandardov kvality alebo uplatňovania osobitnej výrobnej metódy, pravidlo používania ochrannej známky ich musí uvádzať. Okrem toho prináleží majiteľovi kolektívnej ochrannej známky podľa článku 73 nariadenia č. 207/2009, aby prijal, inak stratí svoje práva, primerané opatrenia s cieľom predchádzať používaniu ochrannej známky, ktoré by nebolo zlučiteľné s podmienkami používania stanovenými pravidlom používania.

20 Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 26).

21 Článok 74a nariadenia č. 207/2009 zavedený nariadením 2015/2424 však opisuje funkciu certifikačných známok inak. Podľa tohto ustanovenia tieto známky musia byť „spôsobil[é] rozlíšiť tovary alebo služby certifikované majiteľom známky v súvislosti s materiálom, spôsobom výroby tovarov alebo poskytovania služieb, kvalitou, presnosťou alebo inými vlastnosťami s výnimkou zemepisného pôvodu od tovarov a služieb, ktoré takto certifikované nie sú“. Rozlišovacia funkcia týchto ochranných známok sa teda týka nie obchodného pôvodu tovarov alebo služieb, ale ich certifikácie.

22 Dohoda obsiahnutá v prílohe 1 C Marakéšskej dohody o vytvorení Svetovej obchodnej organizácie, schválenej v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80) (ďalej len „Dohoda TRIPS“).

23 The Tea Board odkazuje najmä na článok 13 písm. a) až d) nariadenia č. 1151/2012 a na článok 22 Dohody TRIPS. Tieto ustanovenia rozširujú ochranu chránených zemepisných označení pred privlastňovaním si, napodobňovaním a odvolávaním sa na ne, pokiaľ ide o tovary, ako aj služby.

48. Na úvod treba pripomenúť, že v roku 2011 bolo označenie „Darjeeling“ zapísané ako zemepisné označenie chránené na základe nariadenia č. 510/2006. Prihláška tohto označenia bola podaná na Európsku komisiu 12. novembra 2007, teda predtým ako Delta Lingerie podala svoju prihlášku ochrannej známky.

49. V čase, keď The Tea Board formulovala svoje námietky, nariadenie 2015/2424[24], ktoré pridalo nový odsek 4a do článku 8 nariadenia 207/2009, čím umožnilo predloženie námietky na základe prihlášky zemepisného označenia podanej skôr, ako bola podaná prihláška ochrannej známky na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva, po ktorej nasledoval jej zápis, ešte nebolo prijaté[25].

50. Okrem toho, hoci v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. k) nariadenia č. 207/2009 bol ÚHVT povinný rešpektovať zákaz zápisu ochranných známok stanovený v článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006[26], tento zákaz sa týkal len prihlášok týkajúcich sa tej istej triedy tovaru ako je tá, ktorej sa týka zemepisné označenie.

51. Z toho vyplýva, že v predmetnom prípade The Tea Board nemala možnosť sa v konaní na ÚHVT odvolávať na zápis označenia „Darjeeling“ ako chráneného zemepisného označenia na účely namietania proti zápisu prihlášok ochranných známok podaných zo strany Delta Lingerie, a to napriek tomu, že prihláška na zápis tohto označenia bola podaná skôr ako prihlášky ochrannej známky.

52. V nadväznosti na toto spresnenie sa domnievam, že nemožno uznať ani tvrdenie The Tea Board uvedené v bode 47 vyššie.

53. Chránené zemepisné označenia a kolektívne ochranné známky spočívajúce v zemepisnom označení podliehajú režimom, ktoré, aj keď majú niektoré spoločné prvky, ako napríklad povinnosť zápisu a existenciu pravidiel, ktoré definujú spôsoby používania označenia, sú, pokiaľ ide o zvyšné aspekty, veľmi odlišné. Medzi najdôležitejšie rozdiely patrí druh chránených označení,[27] tovary, ktorých sa môžu týkať označenia,[28] prísne požiadavky týkajúce sa súvisu medzi tovarom a oblasťou, ktorým podlieha zápis zemepisných označení,[29] pravidlá týkajúce sa získania generickej povahy, obnova zápisu a zánik z dôvodu neexistencie riadneho používania – ktoré sú stanovené len pre ochranné známky – ako aj rozsah ochrany, pričom zemepisné označenia majú ochranu výrazne väčšieho rozsahu. Kolektívne ochranné známky spočívajúce v zemepisných označeniach a chránené zemepisné označenia sú odlišnými označeniami, ktoré slúžia odlišným cieľom a sú predmetom odlišnej právnej úpravy.

24 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) zo 16. decembra 2015, ktorým sa zmenilo a doplnilo nariadenie č. 207/2009 (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21).

25 Táto zmena nadobudla účinnosť 23. marca 2016. Okrem toho k dátumu podania námietok nebolo ešte označenie „Darjeeling“ zapísané ako zemepisné označenie.

26 Toto ustanovenie, ktorého obsah zodpovedá v podstate obsahu súčasného článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012, stanovuje, že keď je zemepisné označenie zapísané podľa tohto nariadenia, zápis ochrannej známky, ktorej používanie by porušovalo článok 13 ods. 1 tohto nariadenia, a ktorá sa týka tovaru rovnakého druhu, sa zamietne, ak je prihláška ochrannej známky predložená po dátume, keď bola podaná na Komisiu prihláška zemepisného označenia.

27 V súlade s článkom 5 ods. 2 nariadenia č. 1151/2012, iba označenia (a nie akýkoľvek znak, ktorý možno graficky zobraziť) môžu byť zapísané ako zemepisné označenia.

28 Ochrana zemepisných označení je upravená výlučne pre poľnohospodárske výrobky a potraviny nariadením č. 151/2012, pre vína nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671), a pre liehoviny nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 2008, s. 16).

29 Podľa článku 5 nariadenia č. 1151/2012 zemepisné označenia týkajúce sa poľnohospodárskych výrobkov a potravín identifikujú výrobok ako pochádzajúci z určitého miesta, oblasti alebo krajiny, ktorého osobitná kvalita, dobré meno alebo iné vlastnosti v podstatnej miere závisia od jeho zemepisného pôvodu a ktorého aspoň jedna z etáp výroby sa uskutočňuje vo vymedzenej zemepisnej oblasti. Tie isté požiadavky sa neuplatňujú na kolektívne ochranné známky uvedené v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

54. The Tea Board sa nemôže preto odvolávať na právnu úpravu týkajúcu sa zemepisných označení na účely toho, aby vyvodila tvrdenia v prospech svojej teórie, podľa ktorej sa základná funkcia kolektívnych ochranných známok uvedených v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 odlišuje od funkcie kolektívnych ochranných známok v zmysle odseku 1 tohto článku, a podobá sa funkcii chránených zemepisných označení.

55. Pokiaľ ide o to, že The Tea Board odkazuje na rozsudky zo 16. novembra 2004, Anheuser-Busch (C-245/02, EU:C:2004:717, body 42 et 55), ako aj zo 14. júna 2007, Häupl (C-246/05, EU:C:2007:340, bod 48), treba uviesť, že v týchto dvoch rozsudkoch Súdny dvor poskytol výklad pojmov práva ochranných známok Európskej únie vzhľadom na zodpovedajúce pojmy z Dohody TRIPS. V predmetnom prípade The Tea Board na druhej strane tvrdí, že ustanovenia nariadenia č. 207/2009 sa vykladajú na základe ustanovení Dohody TRIPS týkajúcich sa iných označení ako ochranných známok.

56. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah zastávam názor, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu, ktorý predložila The Tea Board, sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

b) O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu: nesprávne posúdenie povahy pravdepodobnosti zámeny v prípade konfliktu medzi skoršou kolektívnou ochrannou známkou spočívajúcou v zemepisnom označení a označením, ktoré je predmetom prihlášky individuálnej ochrannej známky

57. Podľa The Tea Board sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia a/alebo skreslil skutkové okolnosti daného prípadu, keď dospel v napadnutých rozsudkoch k záverom, že v prípade kolektívnej ochrannej známky v zmysle článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pôvod, či už skutočný alebo potenciálny, predmetných tovarov alebo služieb, nemožno zohľadniť v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny na účely článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia nº 207/2009, a že to, či verejnosť môže, alebo nemôže veriť, že predmetné tovary alebo suroviny použité na ich výrobu, alebo služby, ktorých sa týkajú predmetné ochranné známky, môžu mať ten istý zemepisný pôvod, nie je relevantné.

58. V tejto súvislosti pripomínam, že Súdny dvor vykladá pojem „pravdepodobnosť zámeny“ z titulu článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 v súlade s rozlišovacou funkciou pripisovanou ochrannej známke. Podľa ustálenej judikatúry takáto pravdepodobnosť zámeny teda existuje, keď sa verejnosť môže mýliť, pokiaľ ide o pôvod predmetných tovarov alebo služieb. [30]

59. Tomuto pojmu teda nezodpovedá riziko, že by bol spotrebiteľ uvedený do omylu, pokiaľ ide o iné aspekty ako obchodný pôvod dotknutých tovarov alebo služieb, vrátane ich zemepisného pôvodu. V rozsudku z 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 29) Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že nestačí, „aby sa vylúčila existencia uvedenej pravdepodobnosti zámeny, jednoducho preukázať neexistenciu pravdepodobnosti zámeny vo vnímaní verejnosti, pokiaľ ide o miesto výroby predmetných tovarov alebo služieb“. [31]

30 Pozri, pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 písm. b) prvej smernice 89/104, rozsudok z 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 26).

31 Pokiaľ ide, na účely posúdenia existencie pravdepodobnosti zámeny, o nedostatok relevantnosti úvah netýkajúcich sa obchodného pôvodu predmetného tovaru, pozri rozsudok z 5. apríla 2006, Madaus/ÚHVT – Optima Healthcare (ECHINAID) (T-202/04, EU:T:2006:106, bod 31).

60. Teória The Tea Board znamená v podstate, že sa žiada od Súdneho dvora, aby poskytol nový výklad pojmu „pravdepodobnosť zámeny“ v prípade konfliktu medzi individuálnou ochrannou známkou a kolektívnou ochrannou známkou uvedenou v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 vzhľadom na odlišnú funkciu, ktorú má táto ochranná známka a ktorej podstatou je uviesť zemepisný pôvod tovarov alebo služieb, ktoré označuje. Pretože však kolektívne ochranné známky, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, spĺňajú tú istú rozlišovaciu funkciu kolektívnych ochranných známok uvedených v odseku 1 toho istého článku, takýto výklad nemôže byť v každom prípade dôvodný.

61. Okrem toho uvádzam, že keďže ÚHVT neuplatnil absolútne dôvody zamietnutia zápisu prihlasovaných ochranných známok, nevyhnutne sa musel domnievať, že pojem „Darjeeling“, jediný prvok, z ktorého sa skladajú tieto ochranné známky, nemôže byť považovaný za údaj, ktorý by mohol v obchodnom styku slúžiť na označenie zemepisného pôvodu predmetných tovarov a služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.[32] Sám Všeobecný súd napokon konštatoval v bode 111 napadnutých rozsudkov, že The Tea Board neposkytla žiadny prvok, ktorý by mohol preukázať, že predmetný zemepisný názov má vo vnímaní dotknutých zainteresovaných kruhov súvislosť s tovarmi alebo službami uvedenými v prihlasovanej ochrannej známke alebo že uvedený názov môže byť používaný dotknutými podnikmi ako označenie ich zemepisného pôvodu.

62. Z toho vyplýva, že aj keby platilo, že výklad pravdepodobnosti zámeny navrhovaný zo strany The Tea Board by sa mal uznať, prihlasované ochranné známky nie sú v žiadnom prípade takej povahy, že by uviedli spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o zemepisný pôvod tovarov alebo služieb, ktoré označujú, keďže pojem „darjeeling“ v prihlasovaných ochranných známkach nebude vnímaný spotrebiteľom týchto tovarov a služieb ako zemepisné označenie.

63. Za týchto okolností The Tea Board v skutočnosti žiada, aby sa jej na základe jej kolektívnej ochrannej známky, z titulu článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, priznalo právo brániť zápisu prihlasovanej ochrannej známky aj v prípade neexistencie akejkoľvek pravdepodobnosti zámeny, čo by bolo v rozpore s jasným znením tohto ustanovenia.

64. Z uvedených dôvodov zastávam názor, že treba zamietnuť tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu ako nedôvodnú.

c) O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu: chyba týkajúca sa uplatniteľných kritérií pri posudzovaní podobnosti tovarov a služieb v prípade konfliktu medzi skoršou kolektívnou ochrannou známkou spočívajúcou v zemepisnom označení a označením, ktoré je predmetom prihlášky individuálnej ochrannej známky

65. Druhá časť prvého odvolacieho dôvodu je založená na nesprávnom právnom posúdení a/alebo skreslení skutkových okolností v predmetnom prípade, ktorých sa Všeobecný súd dopustil, keď dospel k záveru, že v prítomnosti kolektívnej ochrannej známky v zmysle článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 pôvod, či už skutočný alebo potenciálny, predmetných tovarov alebo služieb, nemôže byť zohľadnený pri porovnávaní týchto tovarov a služieb na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia a že toto porovnanie sa musí vykonať skôr podľa tých istých kritérií ako sú tie, ktoré sa uplatňujú na posúdenie podobnosti alebo zhody tovarov a služieb uvedených v individuálnych ochranných známkach. V predmetnom prípade si treba na účely posúdenia podobnosti medzi tovarom pokrytým skoršími ochrannými známkami a tovarmi a službami uvedenými v prihlasovaných ochranných známkach položiť otázku, či tieto tovary a služby mohli alebo nemohli mať ten istý zemepisný pôvod. Podľa spoločnosti The Tea Board treba na túto otázku odpovedať kladne.

32 Okrem toho, keby ÚHVT dospel k záveru, že slovo „Darjeeling“ v prihlasovaných ochranných známkach bolo použité na identifikáciu zemepisného pôvodu dotknutých tovarov a služieb, zápis týchto ochranných známok by musel byť zamietnutý z dôvodu, že ochranné známky sú klamlivé na základe článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009.

66. Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na posúdenie podobnosti medzi predmetnými tovarmi alebo službami treba zohľadňovať všetky relevantné faktory, ktoré charakterizujú vzťah medzi týmito tovarmi alebo týmito službami. Tieto faktory zahŕňajú predovšetkým ich povahu, určenie, použitie, ako aj konkurenčnú alebo doplňujúcu sa povahu [33] a ich distribučné kanály [34].

67. Treba takisto uviesť, že hoci sa zdá, že judikatúra vyžaduje, aby sa posúdenie podobnosti predmetných tovarov alebo služieb vykonalo na základe striktne obchodných kritérií, takéto posúdenie patrí do širšieho kontextu posúdenia existencie pravdepodobnosti zámeny v zmysle uvedenom vyššie. Z toho vyplýva, že popri uplatnení určitého počtu faktorov sa musí zohľadniť v každej veci možnosť, aby spotrebiteľ mohol konkrétne priradiť predmetným tovarom alebo službám spoločný obchodný pôvod.

68. Nie je preto vylúčené, že v určitých prípadoch jednoduchá blízkosť medzi predmetnými tovarmi alebo službami môže postačovať vo vnímaní cieľovej verejnosti na vznik presvedčenia, ak majú tovary zhodné alebo podobné označenie, že boli vyrobené pod kontrolou jedného podniku alebo navzájom prepojených podnikov.

69. Na základe najmä vyššie uvedenej úvahy nevylučujem, že keď sa námietka podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 zakladá na kolektívnej ochrannej známke (či už je to z titulu odseku 1 alebo odseku 2 článku 66 tohto nariadenia), posúdenie podobnosti medzi dotknutými tovarmi alebo službami – ktoré sa musí vykonať na základe tých istých kritérií, aké sa uplatňujú v prípade konfliktu medzi dvoma individuálnymi ochrannými známkami – môže zohľadniť osobitnú povahu týchto ochranných známok, keďže takýto faktor môže mať dosah na vnímanie spotrebiteľa, pokiaľ ide o vzťah medzi týmito tovarmi alebo týmito službami.

70. Nič to však nemení na tom, že aj v takomto prípade posúdenie tohto vzťahu má za cieľ v konečnom dôsledku určiť, či existuje pravdepodobnosť zámeny medzi kolidujúcimi označeniami na základe článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a že toto riziko, ako je vidieť vyššie, sa týka obchodného pôvodu predmetných tovarov alebo služieb.

71. Kritérium potenciálneho zemepisného pôvodu služieb pokrytých prihlasovanými ochrannými známkami nie je zjavne takej povahy, aby poskytlo informácie o riziku, že relevantná verejnosť sa bude domnievať, že tieto služby pochádzajú od jedného z členov združenia, ktoré je majiteľom skorších kolektívnych ochranných známok, prinajmenšom za okolností predmetnej veci, keď pojem „darjeeling“ nie je použitý v prihlasovaných ochranných známkach ako zemepisné označenie.

72. Druhá časť prvého odvolacieho dôvodu musí byť preto takisto zamietnutá ako nedôvodná.

d) Závery týkajúce sa prvého odvolacieho dôvodu v rámci samotného odvolania

73. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah The Tea Board podľa mňa nepreukázala, že napadnuté rozsudky sú, pokiaľ ide o skúmané profily, postihnuté nesprávnym právnym posúdením. Pokiaľ ide o výhrady založené na skreslení skutkových okolností, stačí uviesť, že neboli žiadnym spôsobom potvrdené.

74. Prvý odvolací dôvod v rámci samotného odvolania musí preto byť zamietnutý v celom rozsahu.

33 Pozri, pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 písm. b) prvej smernice 89/104, rozsudok z 29. septembra 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 23).

34 Pozri okrem iného rozsudok z 11. júla 2007, El Corte Inglés/ÚHVT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños) (T-443/05, EU:T:2007:219, bod 37).

2. O druhom odvolacom dôvode samotného odvolania založenom na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009

75. Podľa The Tea Board sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil skutkové okolnosti, keď dospel k záveru v napadnutých rozsudkoch, že pozitívne vlastnosti, na ktoré sa odvoláva slovný prvok „darjeeling“, nemožno preniesť na časť služieb triedy 35, ani na žiadnu zo služieb triedy 38 uvedených v prihlasovaných ochranných známkach a že preto používanie týchto ochranných známok neposkytlo Delta Lingerie obchodnú výhodu, pokiaľ ide o tieto služby. Všeobecný súd takisto opomenul odôvodniť tento záver.

76. V tejto súvislosti stačí uviesť, že The Tea Board nevysvetlila žiadnym spôsobom, v čom by mal byť uvedený záver postihnutý nesprávnym právnym posúdením, ani nepodložila svoju výhradu založenú na skreslení skutkových okolností. Obe výhrady preto musia byť zamietnuté.

77. Pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia, poznamenávam, že v každom z napadnutých rozsudkov Všeobecný súd spresnil, že dôvod, pre ktorý by používanie prihlasovaných ochranných známok poskytlo Delta Lingerie obchodnú výhodu, pokiaľ ide o služby triedy 35, iné ako služby maloobchodného predaja dámskej spodnej bielizne a služby triedy 38, nevyplýva vôbec zo spisu a že The Tea Board nepredložila žiadny konkrétny prvok, ktorý by mohol takúto výhodu dokázať. Všeobecný súd odkázal na neexistenciu dôkazov, ktoré by mohli preukázať prenos pozitívnych vlastností spojených so slovným prvkom „darjeeling“ na predmetné služby a tak dostatočne odôvodnil záver, podľa ktorého takýto prenos nebolo možné v predmetnom prípade preukázať.

78. Druhý odvolací dôvod samotného odvolania preto musí byť zamietnutý.

3. Závery týkajúce sa samotného odvolania

79. Keďže dva dôvody uvádzané na podporu samotného odvolania musia byť z vyššie uvedených dôvodov zamietnuté čiastočne ako neprípustné a čiastočne ako nedôvodné, samotnému odvolaniu nie je možné podľa mňa vyhovieť. Navrhujem preto, aby Súdny dvor zamietol samotné odvolanie v celom rozsahu.

B. O vzájomných odvolaniach

80. Na podporu každého zo svojich vzájomných odvolaní uvádza Delta Lingerie dva dôvody. Prvý dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil, keď skreslil príslušné funkcie jednak ochranných známok a jednak chránených zemepisných označení. Druhý dôvod je založený na rozporuplnosti odôvodnenia, ako aj na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

1. O prvom odvolacom dôvode vzájomných odvolaní založenom na skreslení príslušných funkcií ochranných známok chránených zemepisných označení

81. Podľa Delta Lingerie sa Všeobecný súd tým, že sa odvolal na teoretický predpoklad, podľa ktorého dobré meno skorších ochranných známok bolo preukázané, a založil tento predpoklad na nesprávnom závere, že dobré meno, ktoré malo označenie „Darjeeling“ ako chránené zemepisné označenie pre čaj, môže byť prenesené na to isté označenie chránené kolektívnou ochrannou známkou na rovnaké tovary, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď skreslil príslušné funkcie týchto dvoch typov označení.

82. Tento odvolací dôvod vyplýva podľa mňa z nesprávneho pochopenia napadnutých rozsudkov.

83. Treba najprv konštatovať, že v bode 79 napadnutých rozsudkov Všeobecný súd uviedol, že pokiaľ ide o otázku, či skoršie ochranné známky mali alebo nemali dobré meno v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, formulácia v napadnutých rozhodnutiach bola „prinajmenšom dvojznačná“ a že z „jedinej vety, ktorá nebola dvojznačná“ v kapitole týchto rozhodnutí venovanej analýze uvedenej otázky vyplývalo, že odvolací senát nedospel konečným spôsobom ku konštatovaniu existencie dobrého mena skorších ochranných známok. Všeobecný súd konštatoval, že odvolací senát však pokračoval v analýze na základe článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, pričom Všeobecný súd dospel v bode 80 napadnutých rozsudkov k záveru, že odvolací senát musel nevyhnutne vychádzať z predpokladu, že takéto dobré meno bolo preukázané.

84. Na jednej strane na rozdiel od toho, čo tvrdí Delta Lingerie, Všeobecný súd sám neformuloval takúto teóriu, ale len konštatoval, že odvolací senát tak urobil. Na druhej strane sa uvedená teória týkala dôkazu o dobrom mene skorších ochranných známok, a nie ako zjavne tvrdí Delta Lingerie, prvkov na základe ktorých bolo možné predložiť takýto dôkaz.

85. Všeobecný súd tým, že tak postupoval, nielenže sám nezaujal stanovisko k tomu, či bol predložený dôkaz o dobrom mene skorších ochranných známok, ale sa ani nevyjadril, či už výslovne, alebo implicitne k tomu, či na účely takéhoto dôkazu dobré meno, ktoré malo označenie „Darjeeling“ ako chránené zemepisné označenie pre čaj, mohlo byť prenesené na rovnaké označenie chránené formou kolektívnej ochrannej známky pre zhodné tovary.

86. Nemožno uplatňovať proti tomuto záveru to, že hypotetický predpoklad, podľa ktorého dobré meno skorších ochranných známok bolo preukázané, mohol byť formulovaný len tak, že sa zohľadnil takýto prenos dobrého mena. Na jednej strane totiž zo sporných rozhodnutí jasne nevyplýva najmä vzhľadom na ich nejednoznačné znenie, že nezohľadnenie možnosti takéhoto prenosu bol jediný aspekt analýzy námietkového oddelenia týkajúcej sa posúdenia dobrého mena skorších ochranných známok, ktorý by bol kritizovaný odvolacím senátom. Na druhej strane samotný odvolací senát nezaujal stanovisko jasne, a o to menej s konečnou platnosťou, k tejto možnosti, a ani k neskoršej otázke, či by to postačovalo za okolností vo veci samej, keby sa uznal prenos dobrého mena, na preukázanie dobrého mena skorších ochranných známok na základe článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, alebo prinajmenšom jednej z nich.

87. Na druhej strane záver, podľa ktorého Všeobecný súd nerozhodol o tom, či dobré meno chráneného zemepisného označenia môže byť prenesené na kolektívnu ochrannú známku uvedenú v článku 66 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 na účely uplatnenia článku 8 ods. 5 tohto nariadenia, je potvrdený bodom 147 napadnutých rozsudkov, v ktorom Všeobecný súd, potom ako dospel v každej z vecí k záveru, že treba čiastočne zrušiť sporné rozhodnutia, spresnil, že prináležalo v prvom rade odvolaciemu senátu, aby formuloval konečný záver týkajúci sa existencie dobrého mena skorších ochranných známok a prípadne záver týkajúci sa jeho intenzity.

88. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod v každom zo vzájomných odvolaní musí byť zamietnutý, keďže sa opiera o nesprávny výklad napadnutých rozsudkov a týka sa právnej otázky, ktorú Všeobecný súd neriešil.

2. O prvom odvolacom dôvode vzájomných odvolaní založenom na rozporuplnosti odôvodnenia a nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009

89. Delta Lingerie v rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd si protirečí a porušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď v bode 141 napadnutých rozsudkov uviedol, že nič nebráni tomu, aby prenos pozitívnych hodnôt a vlastností spojených s oblasťou Darjeeling na prihlasované ochranné známky mohol osloviť verejnosť, ktorej sú určené prihlasované ochranné

známky, kým v bodoch 107, 111 a 120 týchto rozsudkov dospel k záveru tak o neexistencii súvislosti medzi tovarmi a službami pokrytými prihlasovanými ochrannými známkami a uvedenou oblasťou, ako aj o úplnej neexistencii podobnosti medzi týmito tovarmi a službami a tovarom pokrytým skoršími ochrannými známkami.

90. Tejto výhrade podľa mňa nemožno vyhovieť. Body 107, 111 a 120 napadnutých rozsudkov, na ktoré odkazuje Delta Lingerie, sa totiž venujú analýze existencie vážneho nebezpečenstva, že vznikne ujma na rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok, kým bod 141 týchto rozsudkov sa týka skúmania existencie rizika, že používanie prihlasovaných ochranných známok bez náležitého dôvodu umožní získať neoprávnený prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skorších ochranných známok. Posúdenie existencie týchto dvoch rizík si vyžaduje zohľadnenie rôznych prvkov. Keď sa teda posudzuje dosah na rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky, musí sa zohľadniť práve hospodárske správanie priemerného spotrebiteľa tovarov alebo služieb, pre ktoré je táto ochranná známka zapísaná, kým keď sa má posúdiť existencia rizika týkajúceho sa free-riding, analýza sa vykoná z hľadiska priemerného spotrebiteľa tovarov alebo služieb pokrytých prihlasovanou ochrannou známkou.

91. Všeobecný súd teda bez toho, aby si protirečil, mohol konštatovať jednak to, že spotrebiteľ tovaru pokrytého skoršími kolektívnymi ochrannými známkami nebude vedený k tomu, aby veril, že tovary a služby uvedené v prihláškach ochranných známok, ktoré podala Delta Lingerie, pochádzajú z oblasti Darjeeling a jednak to, že spotrebiteľ týchto tovarov a týchto služieb bude priťahovaný hodnotami a pozitívnymi vlastnosťami spojenými s uvedenou oblasťou.

92. Tento záver nie je spochybnený okolnosťou zdôrazňovanou spoločnosťou Delta Lingerie, že spotrebitelia tovaru pokrytého skoršími kolektívnymi ochrannými známkami a spotrebitelia tovarov a služieb uvedených v prihlasovaných ochranných známkach sa v určitej miere prekrývajú. Vnímanie a správanie týchto spotrebiteľov totiž Všeobecný súd analyzoval z rôznych uhlov pohľadu (schopnosť pripísať a rozpoznať zemepisný pôvod predmetných tovarov alebo služieb na jednej strane a sklon byť priťahovaný silou pripomínajúcou zemepisné označenie na druhej strane) a v rámci rôznych nákupov.

93. V druhom rade Delta Lingerie tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia pri uplatňovaní článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, keď dospel v napadnutých rozsudkoch k záveru, že existuje riziko prospechu získaného používaním prihlasovaných ochranných známok bez náležitého dôvodu na základe tohto ustanovenia, a to dokonca po tom, ako konštatoval, že odvolací senát nevykonal žiadnu osobitnú analýzu venovanú existencii asociačnej súvislosti medzi kolidujúcimi označeniami vo vnímaní verejnosti.

94. V tejto súvislosti stačí poznamenať, že Všeobecný súd až po tom, ako konštatoval, že analýza odvolacieho senátu bola založená na hypotetickom predpoklade existencie takejto asociačnej súvislosti, pokračoval v skúmaní zákonnosti sporných rozhodnutí z hľadiska článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 a na konci tohto skúmania dospel k záveru, že došlo k porušeniu tohto ustanovenia. Všeobecný súd tým, že tak urobil, neporušil na rozdiel od toho, čo mu vytýka Delta Lingerie, podmienky uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

3. Závery týkajúce sa vzájomných odvolaní

95. Keďže skúmanie odvolacích dôvodov uvádzaných na podporu vzájomných odvolaní neumožnilo konštatovať žiadnu z vád, ktoré uvádzala Delta Lingerie vo vzťahu k napadnutým rozsudkom, uvedené odvolania musia byť podľa mňa v celom rozsahu zamietnuté.

VI. Návrh

96. Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Súdny dvor zamietol tak odvolania, ako aj vzájomné odvolania a zaviazal The Tea Board na náhradu trov konania súvisiacich s odvolaniami a Delta Lingerie na náhradu trov konania súvisiacich so vzájomnými odvolaniami.